

(2023 מַדֶּר נְשִׁים | מַסֶּבֶת סוֹטֶה מ׳׳וֹ־מ׳׳ט/מֵסֶבֶת גִיטָין ב׳׳ד׳ | שַׁבְּת בְּרְשַׁת בַּמִדְבַּר | כ׳׳ג־כ׳׳ט אָיִיר תשפ״ג (20°14) Seder Nashim | Masechet Sotah 46-49/Masechet Gittin 2-4 | Shabbat Parashat Bamidbar | 23-29 lyyar (May 14-20)

Daf 46: THE POWER OF A MINOR ACT

On this daf, we learn that every small act that a person undertakes, even the mere movement of a finger, can have a huge, generational impact. For example, it is said that during the conquest of Eretz Yisrael, the Israelites looked for the entrance to the city of Luz, and a Canaanite showed them the entryway using his finger. As a reward for doing so, the Canaanite and future generations of his descendants were saved. Regarding the Pharaoh who ruled at the time of Avraham Avinu, it is said that as a reward for the four steps he took to accompany Avraham, his descendants earned the

were saved. Regarding the Pharaoh who ruled at the time of Avraham Avinu, it is said that as a reward for the four steps he took to accompany Avraham, his descendants earned the authority to enslave the Israelites for 400 years. From these teachings, we can understand the power of our actions, our speech, and our studies, and not give up on doing any small action that could add good to the world.

רף מ״ו: בּוֹחוֹ שֶׁל מַעֲשֶׂה קְטָן

भन् 🔑

בְּדַף זֶה אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁלְּכָל מֵעֲשֶׂה קָטְן שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה, אֲפְלּוּ לִתְנוּעַת אֶצְבַּע – יְכוֹלָה לְהְיוֹת הַשְּׁפְעָה עֲצוּמָה לְדוֹרוֹת רַבִּים. כָּךְ לְמָשָׁל מְסָפְּר שֻׁבִּוּטִה הְצָנִי יִשְׂרָאֵל אֶת הַכְּנִיּסָה שְׁבִּוּטִי הָאָרֶץ, חִפְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַכְּנִיּסָה לְעִיר לוּז, וּכְנַעֲנִי אֶחָד הֶרְאָה לָהֶם אוֹתָהּ בְּאֶצְבְּעוֹ - וּבְשָׂכָר זֻה זָכָה לְהַצָּלָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדוֹרוֹת רַבִּים. וּבְשָׁכָר זֶה זָכָה לְהַצָּלָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדוֹרוֹת רַבִּים. עָל פַרְעֹה שָׁהָיָה בִּזְמֵן אַבְּרָהָם אָבִינוּ מְסָפָר, שָׁבְּיַכָּה צְּאֶצְצָאִיו לְשַׁעְבֵּד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 100 בְּנִי יִשְׁרָאֵל 200 בְּעִרְיִם לְהָבִין אֵייָה כּוֹחַ יֵשׁ לְנוּ, לַדְּבּוּר וּלְלְמוּד שֶׁלָנוּ, וְלֹא שְׁרָ מַעְשֶׂה קְטָן שֶׁיָכוֹל לְהוֹסִיף לְנִתְּרַם.

Daf 47: DO NOT GIVE UP ON ANY STUDENT

Educating students is not an easy task. Some problematic students might appear irredeemable. However, rejecting such students completely is never the solution. There are times it could be necessary to scold or punish them, but even then, it is essential to make it clear to the student that you appreciate them and that they can improve.

The Talmud calls for this approach: "The left hand repels, and the right hand draws near." With one hand, one should drive away bad behavior, but with the other hand bring the student closer. Our sages talk about Elisha the prophet and Yehoshua ben Peraḥya, who wholly pushed away students because of their behavior, and as a result, those students committed even worse acts. The lesson to be learned is never to give up on any person, and believe it is always possible for a student to change for the better.

ַדַף מ״ז: לא לְהִתְיָאֵשׁ מֵאַף תַּלְמִיד

לְחַנֵּךְ תַּלְמִידִים זוֹ מְשִּׁימָה לֹא פְשׁוּטָה. יֶשְׁנָם תַּלְמִידִים בְּעָיָתִיִּים שֶׁנִּדְמֶה שֲׁשׁוּם דָּבָר טוֹב לֹא יָצָא מֵהֶם. אֲבָל לִדְחוֹת אוֹתָם לְגַמְרֵי ־ זֶה לֹא הַפִּתְרוֹן. לִפְעָמִים צָרִיךְ לְגְעֹר בָּהֶם וּלְהַעֲנִישׁ אוֹתָם, אֲבָל גַם אָז לְהַבְּהִיר לָהֶם שָׁאוֹהֲבִים אוֹתָם וְשֶׁהֵם יְכוֹלִים לְהִשְׁתַפֵּר.

הַתַּלְמוּד אֶצְלֵנוּ קוֹרֵא לַגִּישָׁה הַזּוּ: "שְׁמֹאל
דּוֹחָה וְיָמִין מְקָרֶבֶּת". מִצַּד אֶחָד לְהַרְחִיק
הַתְּנְהֵגוּת פְּסוּלָה ־ אֲבָל מִצֵּד שֵׁנִי לְקָרָב
אֶת הַתַּלְמִיד. חֲכָמֵינוּ מְסַפְּרִים עַל אֱלִישָׁע
הַנְּבִיא וְעַל יְהוֹשֶׁעַ בֶּן פְּרָחֶיהָ, שֶׁדְּחוּ
אֶת הַתַּלְמִידִים שֶׁלָהֶם לְגַמְרֵי בְּעִקְבוֹת
הַתְנֵהְגוּתָם, וּבְעִקְבוֹת זֹאת אוֹתָם
הַלְמִידִים עָשׂוּ דְּבָרִים יוֹתֵר גְרוּעִים.
הַלָּקַח הוּא לֹא לְהִתְּיָאֵשׁ מֵאַף אֶחָד, אֶלָא
לְהַאֲמִין שֶׁתָּמִיד אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַנּוֹת לְטוֹבָה.

Daf 48: TO BE LIKE MOSHE

דף מ״ח: להיות כמו משה רבנו

Is it possible to be like Moshe? After all, Moshe was a giant among giants. Who can reach his level? The Talmud here states that in later generations there were righteous people who reached the highest levels, almost like Moses. Such assertions of individual greatness were made about Hillel the Elder and Samuel the Little, who were worthy of having the Shekinah (Divine Presence) rest upon them, although their generations were not entitled to it. Maimonides wrote that every person, if they invest effort and pray, can be a great person, like Moses.

הַאָם אֵפָשַׁר לְהִיוֹת כָּמוֹ מֹשֵׁה רַבֵּנוּ? הַרֵי משֵׁה רַבֵּנוּ הָיָה עַנָק שֵׁבָּעֵנָקִים, מִי מִסְגָל לְהִיוֹת בָּמַדְרֵגָתוֹ? הַתַּלְמוּד אֶצְלֵנוּ מְסַפֶּר שַׁגַם בָּדוֹרוֹת מָאָחַרִים יוֹתֵר הַיוּ צַּדִיקִים שַׁהָגִיעוּ לְמַדְרֵגוֹת גָבוֹהוֹת בִּיוֹתֵר, כָּמִעַט כמוֹ משה רבּנוּ. כֹּךְ מספר על הלל הזקן ועל שָׁמוּאֵל הַקָּטָן, שֶׁהָיוּ רָאוּיִים לְכָךְ שֵׁתַשָּׁרֵה עַלֵיהֵם שָׁכִינָה, אֱלָּא שֵׁדּוֹרָם לֹא הָיָה זַכַּאי לְכַךְ. הַרַמִבָּ״ם כַּתַב שֵׁלְכַל אַדַם, אָם יִשְׁתַּדֵּל וַיַשָּקִיעַ וִיִתְפַּלֵל, יֵשׁ רְשׁוּת נְתוּנָה לְהִיוֹת אָדָם גָדוֹל כָּמוֹ מֹשֵה.

Daf 49: STUDYING TORAH THROUGH **DIFFICULTY AND HARD WORK**

דף מ"ט: למוד תורה מתוך 🦠

Torah study and the observance of *mitzvot* present unique challenges during times of trouble and distress. When living conditions are comfortable and easy, it is certainly necessary to study Torah diligently. But the challenge is far greater when living conditions are poor and there are obstacles and hindrances to consistent Torah study. Our Sages taught that those who engage in Torah study despite extenuating circumstances, i.e., during a difficult situation, have their prayer heard and earn themselves the merit of seeing the aura of the Divine Presence. The more effort a person invests into studying, the more they profit and the higher they are elevated.

בָּלְמוּד תּוֹרָה וְקִיּוּם מְצְווֹת יֵשׁ אֶתְגַר מְיָחַד כָּשֵׁמִדְבָּר בִּזְמַן שֵׁל קשִׁי וּמְצוּקָה. גַם כַּאֲשֶׁר ב״ה הַכֹּל בְּסֶדֶר מְסַבִיב וְיֵשׁ תְנָאִים נוֹחִים לְלְמֹד תּוֹרָה חָשׁוּב לַעֲשׂוֹת זֹאת בָּהַתִמָּדָה וּבִעָמָל , אוּלָם אֵתִגָר גָדוֹל יוֹתֵר הוא לעשות זאת לא רק כשקל, אלא גם אם קשה ויש הרבה מכשולים ועכּוּבים. חַכַמִינוּ אוֹמָרִים שָׁמִי שֶׁעוֹסֶק בַּתוֹרַה מִתּוֹךְ הַדַּחַק, מתּוֹרָ מצב קשה ־ תפלתוֹ נשמעת וָזוֹכֵה לָרָאוֹת אֵת זִיו הַשָּׁכִינַה. כִּי כָּכַל שַׁמְתָאַמְצִים יוֹתֵר בָּלְמוּד, כָּךְ מַרְוִיחִים וּמתעלים יוֹתֵר.

Daf 2: TRACTATE GITTIN

The name of tractate Gittin already indicates what it deals with—the *get* (divorce document). A get is the document that a husband gives to his wife when he wants to cease being her husband. Masechet Gittin opens with the matter of a messenger who brings a divorce document from a distant land, outside Israel. and who is then required to testify that the divorce certificate was written and signed in his presence. This is because not everyone abroad was familiar with the halachot of Gittin, and, moreover, it was also difficult to find witnesses willing to come from abroad to testify that the document had not been forged. From this we can learn the greatness of kibbutz galuyot, the gathering of all Jews in Eretz Yisrael, the Holy Land, and in Jerusalem, the Holy City whose liberation we celebrate these days.

פרק א' – המביא גט TRACTATE GITTIN: Ch. 1 — [AN AGENT] WHO BRINGS A BILL OF DIVORCE

דף ב': מסכת גטין

שָׁמַהּ שֵׁל מַסֶּכֶת גָּטִין כָּבַר מְלַמֵּד בַּמֵּה הִיא עוֹסֵקַת - בָּגַט. גַּט הוּא שָׁטַר שֵׁבַּעַל נוֹתָן לָאשׁה כּשׁהוּא רוֹצֵה לְהַפְּסִיק לְהִיוֹת בַּעֵלָה. הַמַּסֵכֶת פּוֹתַחַת

בַּכַרְ שַשַּׁלִיחַ שֵּמְבִיא גֵט מִמְדִינַת הַיַם, מֵחוּץ ַלָאַרֵץ, צַרִיךְ לְהַעִיד עַל כַּךְ שֵׁהַגֵּט נִכְתַב וְנֵחְתַם **לַאַרֵץ**, צַרִיךְ לְהַעִיד עַל כַּךְ שֵׁהַגֵּט בָּפַנַיו. זאת מִשּוּם שֵבָּחוּץ לַאַרֵץ לֹא כָּלַם בָּקִיאִים בָּהָלָכוֹת גִּטִּין, וְגַם קַשֵּׁה לִמְצֹא עֵדִים

> שַׁיַבוֹאוּ מִשָּׁם לְהַעִיד מזיף. שׁהגט אינוֹ מכּרָ אפשר ללמד כַּמָה טוֹב הוּא קבּוּץ שיהודים גלויות, מִתְקַבִּצִים בארץ ישראל, ארץ הַקדש, ובירושַלִים עיר הַקֹּדֵשׁ ־ שֵׁאֵת שחרורה אנו חוגגים בַּיַמִּים אֱלֵה.

Daf 3: ONE WITNESS IS DEEMED CREDIBLE IN CASES INVOLVING PROHIBITIONS

From the Torah verse: "A single witness may not testify against a party accused of any sin or transgression ... only on the testimony of two or three witnesses is a case deemed established," we learn that if one witness testifies in a beit din (court of law) that Reuven violated a prohibition, the witness's testimony is not accepted. Only the testimony of two people together is accepted as credible in a beit din.

However, there is an exception to the rule: "One witness is deemed credible in cases of prohibitions." Meaning: One witness is considered reliable to tell their friend whether a certain act is mutar (permitted) or assur (prohibited). For example, a person sees a mashgiach (kashrut supervisor) and asks the mashgiach if everything is kosher. The mashgiach replies: "Yes, I watched carefully, and I can testify that everything is kosher." Clearly, this is the testimony of only one witness. Is it permissible to accept such testimony? The answer is "yes" because the Torah states that regarding prohibitions even one witness is trustworthy.

דַּף ג׳: עַד אֶחָד נַאֱמָן בָּאָסוּרִים 🦠

מֶהַפַּסוּק ״לֹא יַקוּם עֵד אֶחֲד בָּאִישׁ לְכַל עַוֹן וּלְכַל חֲטַאת... עַל פִּי שָׁאָם עָדִים אוֹ עַל פִּי שָׁלֹשָׁה עָדִים יָקוּם דַּבָּר״, אַנוּ לְמֵדִים שֵׁאָם עד אַחָד מֵעִיד בָּבֵית דִּין שֵׁרְאוּבֵן עָבַר עַל אָסּוּר, אֵין מִקַבְּלִים אַת עָדוּתוֹ. רַק עָדוּת שֵׁל שָׁנַיִם יַחַד מִתְקַבֶּלֶת בְּבֵית דִּין.

> אוּלם יוֹצא הכּלל: ״עד אחד נאמן בַּאָסוּרִים״, כָּלוֹמַר: עֵד IT'S ALL KOSHER! אַחַד נֵאָמַן לוֹמַר לַחַבְּרוֹ אם דבר מסים מתר או אָסוּר. לְמַשַּׁל, אָם אָדַם רוֹאֵה אַת מַשָּׁגִיחַ הַכַּשָּׁרוּת שֵׁל וְשׁוֹאֵל אוֹתוֹ הַאָם הַכֹּל כַּשֵׁר. מַשָּׁגִּיחַ הַכַּשָׁרוּת מֵשִׁיב: ״כֵּן, אֲנִי הִשְׁגַחְתִּי ָהַיטֶב , וַאַנִי יַכוֹל לְהַעִיד שֵׁהַכֹּל כַּשֵּׁר״. ּלְכָאוֹרָה- זוֹ עֲדוּת שֵׁל עֲד אֶחַד בִּּלְבַד, הַאָם נָתַן לִקַבֵּל עֲדוּת שֶׁכָּזוֹ? הַתְּשׁוּבָה הִיא כָּן, משום שַלְגַבֵּי אָסּוּרִים קָבָעָה הַתּוֹרָה שֵׁגַם עד אֶחָד נֵאֱמָן.

Daf 4: THE DOCUMENT AND THE WITNESSES

During which part of the divorce is it necessary

to have witnesses? The sages of the Talmud were

divided on this matter. Rabbi Meir believed that

the witnesses need to sign the get and their

signature is what gives validity to the document.

Now, with that document, the husband can divorce

his wife. Rabbi Eleazar maintained that according

to the Torah, there is no need for the witnesses

to sign a get certificate, rather, it is the obligation

of the witnesses to be present at the time of

delivery of the get from the husband to the wife.

Divorces conducted without witnesses are completely invalid.

דף ד': דף ד': השטר 🤝

גַרוּשִׁין שַנַּעֲשׂוּ בִּלִי עַדִים - אֵינָם גַרוּשִׁין כָּלָל. בָּאֵיזֵה חֵלֵק

של הגרושין צריך שיהיו עדים? בדבר זַה נַחְלָקוּ חַכְמֵי הַתַּלְמוּד הַתַּנָּאִים. רַבִּי מאיר סובר כי העדים צריכים לחתם עַל הַגָּט וָהַחַתִּימַה שַׁלַּהֵם הִיא **הַמַּעַנִיקָה תֹּקֵף לַגַּט**. כָּעַת הַבַּעַל יָכוֹל לָגֶרֵשׁ בּוֹ אֵת הָאִשָּׁה. **רַבִּי אֵלְעָזַר סוֹבֵר** כִּי מִדִּין תּוֹרָה אֵין צֹרֶךְ שֶׁהַעֶדִים יַחְתִּמוּ עַל הַגָּט אֵלַא הַתַּפָּקִיד שָׁלַהֵם הוּא לָהִיוֹת נוֹכָחִים בִּמַעֲמַד מִסִירַת הַגָּט מָן הַבַּעַל לַאִשָּה.

D'VAR TORAH: PARASHAT BAMIDBAR

תוֹרה: פַרשת בַּמִּרבָר

One of the first mitzvot that God commands B'nei Yisrael upon

their setting out on a long trek through the desert was the making of banners for each tribe. What was the significance of the banners right then? What did they symbolize? Simply put, the mitzvah to create banners enters before embarking on a lengthy journey in an enormous desert, where great confusion can arise about which direction to go and where to be positioned. B'nei Yisrael were very large in number and the tribal banners were necessary to ensure everyone knew their place while in the desert procession. However, on a deeper level, it can be said that a banner is a symbol of the unique character and goal to which a

person is linked. Raising the banner symbolizes faith in a path, in an aspiration, and makes a defined statement. Now, after long years of enslavement and hard labor in Egypt. Now, after coming out of slavery toward freedom, B'nei Yisrael waved banners — as free people, living and believing in a common goal and faith.

אָחָד הַצְוּוּיָם הָרָאשׁוֹנִים שֵׁמְצַוֶּה הַקָּבָּ״ה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם

יִצִיאַתַם לַהַלִּיכָה הַאַרְכַּה בַּמִּדְבַּר הוּא: עַשִּׂיַת דָּגָלִים, לְכָל שֵׁבֵט וִשֶׁבֵט. מָה חֲשִׁיבוּתָם שֵׁל הַדְּגָלִים דַּוָקָא עַכִּשַוֹּ? מַה הֵם בַּאִים לְסַמֵּל? בָּאֹפֶן פָשׁוּט, הַצְוּוּי עַל הַדְּגֶלִים מַגִּיעַ לְקְרַאת הַּיִּצְיאָה לְמַסַע אַרֹךְ בַּמִדְבַּר עַנַק, בּוֹ יַכוֹל להוצר בּלבוּל גדוֹל בּסָדַר הַהַלִּיכָה. בַּנֵי יִשֹּׁרָאֵל רַבַּים וַעֲצוּמִים מָאוֹד וְהַדְּגֵלִים בַּאִים בָּכָדֵי לִשָּׁמֹר שַׁכָּל אֵחָד יֵדַע אֵת מַקוֹמוֹ בַּהַלִיכָה בַּמִדבַּר. אוּלַם, בָּאֹפֵן מַעֲמִיק נָתַן לוֹמַר, כִּי דֵּגֵל

הוּא סֵמֵל לְצָבִיוֹן וּמַטָּרָה אֱלֵיהָ

מִשְׁתַּיֵךְ הָאָדָם. הַרָמַת הַדֵּגֵל מְסַמֵּלֵת אֱמוּנַה בַּדֵּרֶךְ, בִּשְׁאִיפָה וּבַאַמִירָה מְסֶיֵמֵת. עַכִּשָּו, אַחֲרֵי שָׁנִים אַרְכּוֹת שֵׁל שָׁעְבּוּד ּוְעַבְדוּת קַשֶּׁה בִּמִּצְרַיִם. עַכָּשָּׁו, אַחֲרֵי שַׁיָצְאוּ מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת, ַמְנִיפִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּגָלִים- כָּבְנֵי חֹרִין הַחַיִּים וּמַאַמִינִים בַּמַטַרָה וֵאֱמוּנַה מִשְׁתֵּפֶת.

FOUNDER & EDITOR-IN-CHIEF: MEIR JAKOBSOHN EDUCATIONAL DIRECTOR & EDITOR: RABBI AVI RATH BOARD CHAIRMAN: HAIM FREILICMAN, C.P.A. תלמוד ישראלי

TALMUD ISRAELI—DAF YOMI FOR US 112 W. 34TH ST., 18TH FL • NY, NY 10120 SPONSORED BY:

MEDIS N

GAL NAOR: CHAIR, DAF YOMI FOR US YAEL SCHULMAN: DIR., DAF YOMI FOR US www.talmudisraeli.org • yael@talmudisraeli.co.il TEL. 914/413-3128